

[Oluf Pedersen.]

Medlem her har stillet, og hele den Bevægelse, som det ærede Medlem har været med til at rejse med Hensyn til Landbrugets Krav, er af den Karakter, at der fra Landbruget rejses Krav om Særrettigheder, som ikke er til Gavn for Landbruget, og som forhaabentlig heller ikke kan blive opfyldt. Men dette, at man rejser Krav om Særrettigheder, undergraver de Retskrav, som Landbruget har, idet jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Thomsen, og sikkert ogsaa med mange andre Medlemmer her i Salen, i, at de Vilkaar, man i Dag byder dansk Landbrug, er saadan, at man snyder dansk Landbrug for en stor Del af dets Arbejdsudbytte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen brugte over for mig et Udtryk, som jeg ikke skal citere, jeg er fuldkommen klar over, at den højtærede Formand paa Grund af sine andre Forretninger ikke hørte Udtrykket og derfor ikke paatalte det. Det er fuldkommen klart, at hvis man skulde karakterisere det ærede Medlems Tale nu og det ærede Medlems hele Optræden i dette høje Ting, vilde man slet ikke kunne nøjes med saa svagt et Udtryk som det, det ærede Medlem selv brugte. Derfor afstaar jeg herfra og stiller blot følgende Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen: Hvor har jeg i mine Taler sagt til det ærede Medlem, at jeg ikke vilde tage nogen Debat med ham? Jeg har særdeles gode Erindringer om Debatter med det ærede Medlem — jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har — og er parat. Jeg spørger det ærede Medlem positivt, inden vi fortsætter: Hvor har jeg sagt, at jeg med Hensyn til denne Ordning ikke vil tage en Debat med det ærede Medlem?

Dernæst: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen talte om Valg og sagde, at mit Parti og jeg kunde have fremkaldt Valg i Efteraaret 1934, og vi kunde antagelig ogsaa fremkalde Valg angaaende Valutacentralen i Efteraaret 1935. Heroverfor vil jeg gerne sige følgende: Det er maaske nok muligt, at man kunde have fremkaldt Valg paa Valutacentralsituationen i Efteraaret 1934, det skal jeg slet ikke sige noget om, men kun sige dette: Politik er Arbejde med Landets Sager, men ikke dette, om man

kan fremkalde en Valgsituation eller et eller andet Ruskomsnusk eller hvilket Udtryk det er, det ærede Medlem plejer at bruge om en politisk Situation. Spørgsmaalet er, om man mener, det er rigtigt at være med til det ene eller det andet.

Jeg ønsker Valg, og hvis Regeringen var at formaa dertil, ønskede jeg, at den udskrev Valg, men jeg gaar ikke med til en Afgørelse, som jeg sagligt maatte mene vilde være urigtig blot for at fremkalde en Valgsituation. Saadan driver det ærede Medlem maaske Politik — naar jeg ser paa de Forespørgsler, det ærede Medlems Partis Formand stiller, kan jeg vente mig lidt af alt fra det Partis Side —, men saaledes, maa han forstaa, bærer gamle parlamentariske, demokratiske Partier sig ikke ad.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg giver overhovedet intet for hele det ærede Medlems Argumentation og hele det ærede Medlems Maade at behandle og ordne økonomiske Problemer paa, naar Sandheden er den, at ogsaa Retsstatspartiet har stemt for Englandstraktaten af April 1933, gældende i Dag, krævende en Svineordning og en Række andre Foranstaltninger; saa er det, for at bruge et Udtryk, Formanden ikke kan paatale i denne Forbindelse, den største Humbug, den mest urimelige Maade, paa hvilken man fra den Side driver sin Politik, naar man stemmer for den Englandstraktat, som er en Nødvendighed for dansk Økonomi, men ikke vil opfylde de Krav, der er Englandstraktatens Konsekvenser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde have at vide, hvor-naar han havde udtalt, at han ikke ønskede at tage en Debat med mig. Jeg skal hen-vise til, at da det ærede Medlem havde Ordet, sagde han over for de Betragtninger, jeg havde gjort gældende, over for den Dokumentation, der var fremsat fra min Side, blot, at det var urigtigt, men paaviste intet som helst. Dette tog jeg som Udtryk for, at det ærede Medlem ikke ønskede at tage en Debat med mig. Jeg forstaaer det saa godt, for hvis det ærede Medlem vilde gaa ind i en Debat, vilde det deraf fremgaa, at denne Kornlov bliver vedtaget under ganske forkerte Forudsætninger. Hvis Medlemmerne i denne Sal vidste, hvordan den vil komme til at virke, vilde man ikke ved-